

projekterende og rådgivende. De må med hensyn til enkeltheder sammenholdes med reglerne i kap. 5-8 og forskrifter i henhold hertil. Bestemmelserne indebærer betydelige udvidelser såvel af kredsen af forpligtede som af pligternes indhold, jfr. bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser.

Til § 30.

Ad stk. 1. Svarer til almindelig lov § 17, stk. 2. For at tydeliggøre, at bestemmelsen omfatter enhver overdragelse — herunder ikke-erhvervs-mæssigt salg, salg af brugte tekniske hjælpemidler og gave — herunder overladelse til brug, er den hidtidige opremsning erstattet med ordene „Den, der overdrager, overlader . . .“. Samtidig er udtrykket „teknisk anordning“ erstattet af det mere omfattende udtryk „tekniske hjælpemidler“. Angivelsen af bestemmelsens område er specificeret yderligere ved tilføjelse af maskindele, beholdere og præfabrikerede konstruktioner.

Der har navnlig hersket nogen tvivl om, hvorvidt præfabrikerede bygningslementer og andre præfabrikerede konstruktioner omfattes af begrebet „teknisk anordning“ i almindelig lov § 17. Da sådanne genstande har givet anledning til en række ulykker, navnlig derved at de på grund af deres konstruktion ikke har kunnet håndteres farefrit, er udtrykket „præfabrikerede konstruktioner“ optaget i lovteksten. De nævnte ulykker har dels været forårsaget af en konstruktion, der ikke har været hensigtsmæssig med hensyn til montering, dels af, at entreprenøren og hans medarbejdere ikke af leverandøren har været underrettet om sikker håndtering. Se endvidere bemærkningerne til § 45.

Den gældende pligt til sammen med det tekniske hjælpemiddel at levere nødvendige anvisninger for dets anvendelse og pasning (der er ændret til „betjening og vedligeholdelse“) er udvidet til også at omfatte udlevering af nødvendige anvisninger for hjælpemidlets transport og opstilling.

Ad stk. 2. Bestemmelsen er ny. Den er begrundet i, at selv om det skulle fremgå allerede af formuleringen af almindelig lov § 17, stk. 2, at det brugsfærdige tekniske hjælpemiddel ved ethvert led i udleveringskæden skal opfylde de i bestemmelsen stillede sikkerhedsmæssige betingelser, har der i praksis været nogen tilbøjelighed til kun at ville lægge ansvaret på sidste led i kæden — udleveringen til brugeren.

Ad stk. 3. Bestemmelsen, der er ny, tilsigter at skabe hjemmel til — også uden for de tilfælde, hvor det udtrykkeligt måtte blive fastlagt i de forskrifter m. v., der udstedes i henhold til loven — at pålægge importører og fremstillere m. v., at lade forsvarlig-

heden af tekniske hjælpemidlers udførelse konstatere gennem undersøgelser, afprøvninger m. v., når arbejdstilsynet forlanger det, eller forholdene giver anledning dertil.

Sådanne undersøgelser m. v. har det hidtil kun påhvilet arbejdsgiveren (brugeren) at foretage, jfr. almindelig lov § 16, stk. 1, 2. pkt. Det forudsættes, at udgifterne afholdes af pågældende importør eller fremstiller m. v.

Ad stk. 4. Bestemmelsen er ny. Det er fundet hensigtsmæssigt, at ansvaret for et teknisk hjælpemidlets forsvarlighed lægges på den, efter hvis udtrykkelige anvisninger hjælpemidlet er fremstillet. Det forudsættes, at de givne anvisninger omfatter hele fremstillingen og ikke blot enkelte dele deraf.

Til § 31.

Ifølge almindelig lov § 16, stk. 4, skal enhver maskine, der anvendes eller udstilles her i landet, være forsynet med fabrikantens og for importerede maskiners vedkommende tillige importørens navn og adresse.

Da det i praksis bl. a. af pladsmæssige grunde har vist sig vanskeligt at opfylde denne bestemmelse for enhver maskine, foreslås, at også anden markering, hvorved fremstilleren, henholdsvis importøren let kan identificeres, kan benyttes.

Til § 32.

Svarer til almindelig lov § 17, stk. 3. Bestemmelsen er dog delt op i stk. 1 vedrørende dem, der som installatør, ombygger eller hovedreparatør bør have ansvar for hjælpemidler i det hele, og stk. 2 vedrørende dem, der foretager mindre reparationer. Herved er det videre ansvar for de først nævnte tydeliggjort, medens ansvaret for de andre er lempet. Det er ikke fundet rimeligt ved lokalt afgrænsede reparationer at pålægge reparatøren ansvar for sikkerhedsmæssige svigt uden for det lokalt afgrænsede reparationsområde. På den anden side er det anset for hensigtsmæssigt at pålægge reparatøren pligt til at gøre ejeren eller brugeren opmærksom på sådanne fejl eller mangler, som han bliver bekendt med under reparationsarbejdet.

Til § 33.

Bestemmelsen er ny. Den er i overensstemmelse med lovforslagets almindelige princip om, at hensynet til et sikkert og sundt arbejdsmiljø bør indtages allerede i planlægningsfasen, jfr. f. eks. § 40, § 44 og § 45. Dette gælder både med hensyn til selve udførelsen af et produktionsanlæg, et teknisk hjælpemiddel eller et bygge- og anlægsarbejde og med hensyn til den senere drift og produktion.

Som eksempel vedrørende udførelsen kan nævnes,